

Které „uprchlíky“ vítáme?

NI [nationalinterest.org/feature/which-“refugees”-are-we-welcoming-206497](https://www.nationalinterest.org/feature/which-refugees-are-we-welcoming-206497)

26. května 2023

Proces výběru uprchlíků k přesídlení do Spojených států se dlouho zdál svévolný a nespravedlivý. Uprchlíci byli většinou náhodně vybráni Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR), aby sem přišli, zatímco ostatní za podobných okolností zůstali pozadu.

Nemohlo se čekat, že výběrové řízení bude ještě arbitrárnější.

Kdo koho vítá?

Welcome Corps, nový program zavedený Bidenovou administrativou v lednu 2023, předává kontrolu nad částí procesu přesídlování obhájčům uprchlíků ve Spojených státech (ať už soukromým osobám nebo organizacím) a umožňuje jim vybrat si vlastní uprchlíky a budoucí američtí občané. Podle amerického imigračního zákona jsou přesídlení uprchlíci povinni požádat o

zelenou kartu jeden rok po příjezdu a o občanství mohou požádat o čtyři roky později (nikoli o pět, protože pětiletý počet uprchlíků začíná dnem příjezdu).

Welcome Corps nenahradí, ale místo toho doplní tradiční proces přesídlování vedený UNHCR a přesídlovacími agenturami – přičemž ty druhé jsou náboženské nebo komunitní organizace smluvně zadané ministerstvem zahraničí, aby poskytovaly služby uprchlíkům, jakmile zde budou. Jak zdůraznila Bidenova administrativa, tato agentura OSN pro uprchlíky s „mezinárodním mandátem poskytovat ochranu uprchlíkům na celém světě historicky postoupila velkou většinu případů [přesídlení] do Spojených států“. V rámci Welcome Corps tomu tak nebude.

V rámci nového programu převezmou soukromé osoby ve Spojených státech (podporované různými nevládními organizacemi) primární odpovědnost za výběr kandidátů na přesídlení a poté jim zde poskytnou počáteční podporu. Ve skutečnosti soukromí sponzoři ani nepotřebují identifikovat konkrétní kandidáty na přesídlení – „tým Uvítacího sboru“ (tj. neziskové organizace, včetně výše zmíněných přesídlovacích agentur) bude mít na starosti párování sponzorů s lidmi, kteří mají být přesídleni. .

Bidenova administrativa ve skutečnosti předává kontrolu nad výběrem uprchlíků a přijímáním budoucích občanů USA nejen řadě soukromých osob (včetně čerstvě příchozích uprchlíků), ale mocnému stroji neziskových organizací a filantropů, kteří se zasazují o nárůst počtu zde přesídlených uprchlíků.

Zde to začíná být záhadnější: ti, kteří byli vybráni pro přesídlení uprchlíků v rámci Welcome Corps, *ani nemusí být uprchlíky* podle rozhodnutí UNHCR o statutu uprchlíka, natož podskupina uprchlíků, o kterých OSN rozhodla, že „potřebují přesídlení“. To bylo potvrzeno na čtvrtletním setkání USCIS Refugee Processing Quarterly Engagement loni v březnu.

Proces výběru uprchlíků a přesídlení UNHCR není zdaleka dokonalý, ale spadá pod mezinárodně uznávaný systém. I když UNHCR propaguje přesídlení jako „kritické záchranné lano“ pro některé, uznává, že pro většinu uprchlíků to není nejlepší volba; z 21,3 milionů uprchlíků pod mandátem UNHCR uvádí, že pouze dva miliony potřebují přesídlení v roce 2023. A z těchto dvou milionů skončí přesídlením pouze malá část uprchlíků, ať už ve Spojených státech nebo v jiných zemích.

Pokud tedy nejsou založeny na určení UNHCR, na jakém základě jsou doporučení k přesídlení od soukromých sponzorů a/nebo neziskových organizací v rámci Welcome Corps vydávána?

Bidenova administrativa nás ujišťuje, že Welcome Corps „bude v konečném důsledku klíčovou součástí amerického systému přesídlení uprchlíků a poskytne záchranné lano zranitelným lidem, kteří potřebují přesídlení“. Pokud si však soukromí sponzoři (a za nimi stojící organizace) nevybírají „uprchlíky, kteří potřebují přesídlení“, koho „zachraňují“? Koho to sem vlastně vezou? Mohli by si jednoduše vybírat lidi na základě přátel/rodinných vazeb? A jak spravedlivý je tento proces vůči uprchlíkům, kteří skutečně zoufale potřebují toto údajně „kritické záchranné lano“ vzhledem k jejich vlastním okolnostem?

V rámci nového programu mohou jako soukromí sponzoři vystupovat nejen američtí občané, ale také držitelé zelených karet (pravděpodobně včetně těch s podmíněnými dvouletými zelenými kartami). To znamená, že nově přesídlení uprchlíci – kteří, jak bylo uvedeno, musí rok po příjezdu požádat o zelenou kartu – se nyní mohou rozhodnout, kdo je bude následovat a kdo dostane šanci stát se Američanem. Nejen to, ale i další nováčci, kteří se sem v posledních letech dostali a dostali zelené karty, mohou nyní začít sponzorovat své přátele, sousedy a rodinné příslušníky jako „uprchlíky“.

A co víc, těm, kteří byli vybráni k přesídlení v rámci Welcome Corps, se dostává přednostního zacházení; Přesídlení „běžných“ uprchlíků může trvat roky, zatímco u těch, kteří jsou soukromě sponzorováni, se očekává, že to zvládnou za pouhé „ 1–2 měsíce“ po schválení jejich žádosti.

Náhodný výběr těch, kteří nutně „nepotřebují šetřit“, ale přesto jsou zde vítáni, se za Bidenovy administrativy stává trendem – a to ani nemluvě o hraniční krizi. Ministr zahraničí Anthony Blinken představil Welcome Corps jako program, jehož cílem je „stavět na mimořádné reakci amerického lidu za poslední rok při vítání našich afghánských spojenců, Ukrajinců vysídlených válkou... a dalších prchajících před násilím a útlakem“.

Ne-tak-jednotní pro Ukrajinu

Na téma Ukrajina existuje další program s názvem „Sjednocení pro Ukrajinu“. Jedná se o zjednodušený proces, který zavedla Bidenova administrativa, aby nabídla ukrajinským státním příslušníkům, kteří uprchli ze své země po ruské invazi v roce 2022, šanci přijít do Spojených států přímo z Evropy pod humanitárním propuštěním za předpokladu, že příznivci z USA souhlasí s podporou . jim finančně během jejich pobytu zde. V rámci tohoto procesu bylo přijato více než 125 000 ukrajinských státních příslušníků a jejich rodinných příslušníků. A i když nebyli formálně přijati jako „uprchlíci“, bude s nimi zacházeno jako s „uprchlíky“ (podle HR 7691) a po příjezdu dostanou výhody na přesídlení uprchlíků financované daňovými poplatníky.

K prvnímu výročí tohoto programu ministr pro vnitřní bezpečnost Alejandro Mayorkas vedl následující: „Před rokem dnes ministerstvo pro vnitřní bezpečnost Spojených států zahájilo průlomový a život zachraňující proces známý jako *Sjednocení pro Ukrajinu* .

Ale jak je to „záchrana života“?

Ukrajinci přijatí do Spojených států obecně neprchají z válečné země, ale přicházejí z evropských zemí, ve kterých hledali útočiště a kde jim byla poskytnuta „dočasná ochrana“ – což znamená povolení k pobytu, přístup k zaměstnání, bydlení, sociálnímu zabezpečení, lékařské ošetření, vzdělání atd. Ve skutečnosti by toto „americké uvítání“ mohlo být velmi dobře otráveným darem pro mnohé z těch, kteří opouštějí Evropu, a její četné výhody ochrany; příběhy o Ukrajincích, kteří skončili ve Spojených státech bez domova poté, co je jejich sponzoři zachraňovali, se dostaly do titulků. *New York Times* to řekl ředitel katolické charity že bylo běžné, že se lidé přihlásili jako sponzoři do Uniting for Ukraine „s tím, že ‚dělám dobrý skutek‘, ale pak na to vlastně ničím nenavázali.

Tento program by mohl velmi dobře poskytnout ukrajinským státním příslušníkům cestu do Spojených států, aby mohli využívat jiné příležitosti, než jaké nabízejí vítající evropské země; může to být také jednoduše prostředek pro shledání s rodinou nebo přáteli nebo prostě způsob, jak získat přístup k americkému snu. Program však většinou nenabízí „život zachraňující“ cestu ven z ukrajinských válečných zón.

Opuštění afghánských spojenců?

A zvažte afghánskou krizi. Navzdory pokračujícímu vyprávění většina z těch, kteří byli evakuováni po stažení amerických jednotek v roce 2021, nebyli američtí „spojenci“ – tj. afghánští občané, kteří riskovali své životy, aby pomohli americkým silám v Afghánistánu. Ve skutečnosti, uprostřed chaosu a naléhavosti, většina z nich neměla nic společného s americkou vládou ani s žádným z jejích dodavatelů; což znamená, že nebyli držiteli nebo žadateli o zvláštní vízum pro přistěhovalce (SIV) . (SIV jsou pro afghánské tlumočníky nebo „spojence“ – tj. pro ty, kteří pracovali pro americkou vládu nebo jejím jménem a kteří čelili vážné hrozbě v důsledku tohoto zaměstnání.) Ani nebyl evakuovaným osobám formálně udělen status uprchlíka; proto použití podmíněčného propuštění jako vstupního lístku do Spojených států.

Tito afghánští propuštění mohou nyní sponzorovat své rodinné příslušníky jako „uprchlíky“ do Spojených států, po zahájení programu sjednocení afghánských rodin.navržený Bidenovou administrativou v lednu 2023. To je důležité, protože na rozdíl od podmíněčně propuštěných, jejichž status je teoreticky dočasný, je uprchlíkům umožněno trvalé přesídlení. Proč tedy umožnit sloučení rodiny afghánským podmíněčně propuštěným, protože podmíněčné propuštění má poskytnout pouze dočasnou ochranu? A proč dávat rodinným příslušníkům podmíněčně propuštěných uprchlíků jen proto, že jejich příbuzní byli náhodou těmi, kterým se v létě 2021 podařilo nastoupit do amerických letadel z Afghánistánu? A co víc, ti, kteří byli náhodně evakuováni a nemají nárok na SIV nebo azylovou ochranu, ale jsou schopni sponzorovat příbuzné jako uprchlíky, se v určitém okamžiku mohou stát držiteli zelené karty nebo občany USA prostřednictvím těch rodinných příslušníků, kteří se k nim mohli připojit jako uprchlíci. .

Kromě toho existují miliony Afghánců, kteří nepomáhali americkým silám, ale přesto by mohli chtít opustit svou zemi ve strachu z vlády Talibanu. Měli bychom je také všechny „zachránit“ nebo „přivítat“? Je *každý* Afghánec, který si přeje opustit svou zemi pod správou Talibanu, potenciálním uprchlíkem, který má být přesídlen do Spojených států?